

Asociación Síndrome de Down Burgos

«Atención temprana»

Cuando nace un niño con algún problema es habitual que los padres empiecen a escuchar términos hasta ese momento desconocidos: estimulación, intervención precoz, atención temprana...

La Asociación Síndrome de Down inicia el primer contacto con la familia desde el propio hospital, donde se habla con los padres, dándoles una información sencilla, objetiva y veraz, ayudándoles así a canalizar el aluvión de sentimientos que inhiben cualquier actuación inmediata.

Cada familia necesita un tiempo para superar el impacto emocional y adaptarse a la nueva situación.

Sin duda, hablar con otras familias que han tenido esta experiencia aporta tranquilidad y esperanza.

La asociación también atiende a otros niños con trastornos en su desarrollo o con riesgo de presentarlos.

La atención temprana se entiende como un conjunto de intervenciones dirigidas a los niños de cero a seis años, a la familia y al entorno, que tienen como objetivo dar respuesta lo antes posible a las necesidades que presentan algunos niños con trastornos en su desarrollo, ya sean con carácter transitorio, permanente o con riesgo de padecerlo.

La estimulación comienza a los pocos días de vida, aprovechando la plasticidad neuronal de los primeros años con una intervención global y en el entorno natural del niño.

El objetivo general es desarrollar al máximo sus capacidades y bienestar para integrarse en la familia, escuela y sociedad, y para que alcancen el grado de autonomía que posibilite una mayor normalización en todos los ámbitos.

El equipo interdisciplinar de la asociación orienta a la familia, coordina las acciones entre familia-niño-colegio y así el trabajo es consensuado y eficaz.

La intervención con el niño se basa en la adquisición de funciones tan importantes como el desarrollo motor, control de la cabeza, sentarse, voltear, subir, saltar, andar, gatear...

Para algunos niños es importante el fisioterapeuta en la rehabilitación de algunos trastornos.

La intervención actúa también en el desarrollo perceptivo-cognitivo. El niño va tomando conciencia de su entorno. Su interés le lleva a manipular objetos, asimilar conceptos, utilizar estrategias o resolver problemas.

El juego es el factor más importante en el desarrollo cognitivo del niño.

Destaca también el desarrollo socio-comunicativo. Le ayudará a interactuar y a comunicarse de forma adecuada, posibilitando así una mayor inclusión en todos los ámbitos. Es en esta área donde la intervención del logopeda, en torno al segundo año de vida, se hace fundamental.

Por último, se actúa en la adquisición de hábitos para alcanzar la mayor autonomía del niño. Debe ser este el objetivo último de todas las intervenciones.

El apoyo y la participación de la familia es crucial para que se implique en la educación del niño. En estos primeros años, es fundamental que los padres acepten la realidad de su hijo, que aprendan a amarlo por ser lo que es y no a pesar de serlo. El cariño, la paciencia y la constancia serán nuestros mejores aliados en el largo camino educativo que ahora empieza.

«Síndrome de Down 2012»

Associació Síndrome de Down Burgos

«Atenció precoç»

Quan neix un nen amb algun problema, és habitual que els pares comencin a escoltar termes desconeguts fins aquell moment: estimulació, intervenció i atenció precoç....

L'Associació Síndrome de Down inicia el primer contacte amb la família des del mateix hospital, on es parla amb els pares, donant-los una informació senzilla, objectiva i veraç, ajudant-los així a canalitzar l'al·luvió de sentiments que inhibeixen qualsevol actuació immediata.

Cada família necessita un temps per a superar l'impacte emocional i adaptar-se a la nova situació.

Sens dubte, parlar amb altres famílies que han tingut aquesta experiència aporta tranquil·litat i esperança.

L'associació també atén altres nens amb trastorns en el seu desenvolupament o amb riscos de presentar-los.

L'atenció precoç s'entén com un conjunt d'intervencions dirigides als nens de zero a sis anys, a la família i a l'entorn, que tenen com a objectiu donar resposta l'abans possible a les necessitats que presenten alguns nens amb trastorns en el seu desenvolupament, ja siguin de caràcter transitori, permanent o amb risc de patir-lo.

L'estimulació comença als pocs dies de vida, aprofitant la plasticitat neuronal dels primers anys amb una intervenció global i a l'entorn natural del nen.

L'objectiu general és desenvolupar al màxim les seves capacitats i el benestar per a integrar-se a la família, escola i societat, i per a que assoleixin el grau d'autonomia que possibiliti una major normalització en tots els àmbits.

L'equip interdisciplinari de l'associació orienta la família, coordina les accions entre família-nen-escola i així la feina és consensuada i eficaç.

La intervenció amb el nen es basa en l'adquisició de funcions tan importants com el desenvolupament motor, control del cap, asseure's, voltar, pujar, saltar, caminar, gatejar...

Per a alguns nens, és important el fisioterapeuta en la rehabilitació d'alguns trastorns.

La intervenció actua també en el desenvolupament perceptiu-cognitiu. El nen va prenent consciència del seu entorn. El seu interès el porta a manipular objectes, assimilar conceptes, utilitzar estratègies o resoldre problemes.

El joc és el factor més important en el desenvolupament cognitiu del nen.

Destaca també el desenvolupament sociocomunicatiu. L'ajudarà a interactuar i a comunicar-se de forma adequada, possibilitant així una major inclusió en tots els àmbits. És en aquesta àrea on la intervenció del logopeda, entorn al segon any de vida, es fa fonamental.

Per últim, s'actua en l'adquisició d'hàbits per a assolir la major autonomia del nen. Aquest ha de ser l'objectiu últim de totes les intervencions.

El recolzament i la participació de la família és crucial per a que s'impliqui en l'educació del nen. En aquests primers anys, és fonamental que els pares acceptin la realitat del seu fill, que aprenguin a estimar-lo per ser el que és i no tot i ser-ho. L'afecte, la paciència i la constància seran els nostres millors aliats en el llarg camí educatiu que ara comença.

«Síndrome de Down 2012»